

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Triplex Statvs; Ecclesiasticvs, Religiosus, & Sæcularis

Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663

Index Rervm Et Verborvm Notabilium, quæ in hoc Septimo Tomo
continentur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80707](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80707)

INDEX RERVM ET VERBORVM Notabilium, quæ in hoc Septimo Tomo continentur.

Prior Numerus Paginam, Posterior Numerum Marginalem indicat.

A

Abbas, Abbatissa.

ABBATES iurisdictionem quasi Episcopalem habentes, fruuntur beneficia vniendi potestate: p. 86. n. 427. & 428. Abbatissa potestine virtute sanctæ obedientiæ suis monialibus præcipere: p. 209. num. 211.

Quæ requirantur ad Abbatis Religionis electionem: 340. n. 11.

Populus in Ecclesia sibi subiecta benedicere, suis subditis Religionis potest ordines minores conferre, si missa ac baculo vrantur. ibidem num. 12.

Et consecrare altaria, calices, &c. ibidem numero 13.

Quid possint Abbates circa subditos. ibidem num. 14.

Abbatissa quænam dicatur, & quamnam ætatem debeat habere: p. 341. num. 15.

Abbatissæ Benedictio. ibid. n. 16.

Non est capax potestatis quæ ordinis vocatur. ibid. n. 17.

Nequit dispensare in ieiuniis ac votis. ibidem num. 18.

Accusare, Accusatio.

In Accusatione quænam cauenda sint. nu. 245. num. 31.

Quinam Accusare teneantur. ibidem numer. 32. p. 273. n. 256.

Quinam Accusare prohibeantur. p. 245. numero 33.

Accusare homicidam an teneantur heredes hominis occisi. p. 271. p. 240. 241. & 242. vbi n. 243. resolut. Anthor. ibid.

Accusator in causa criminali, si accusatio est iusta potestine ab ea desistere. pagina 272. num. 255.

Si quis tenebatur aliquem proximo iniuriam inferentem accusare, teneor ne me testem in

Esob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VII.

in illius auxilium delicti denunciati conficius offerre, ne ob defectum probationis patitur accusator. p. 276. n. 284.

Advocatus.

Ad Advocati munus quinam non admittantur p. 248. n. 55.

Advocato quot sint cauenda. ibidem numer. 56.

Advocati fidelitas quæ debeat esse. ibidem num. 57.

Advocatus tenetur patrocinari extremè aut grauius indigenti. ibid. n. 58.

De causæ iniustæ defensione obnoxia restitutioni. ibid. num. 59.

De stipendio iusto accipiendo ab Advocato. ibidem n. 60.

Advocatus non potest pacisci de aliquota parte litis. p. 249. n. 61.

Qui Advocatus in vna causa fuit, an possit in eadem Index existere. pagina 290. num. 396.

Advocatus potestine in causa dubia patrocinari. ibidem numero 400.

Nam Advocatus minus probabilem causam defendere possit, relictæ probabiliori. p. 291. n. 404.

Ætas.

Ætas ad omnia beneficia requisita quæ? pag. 67. n. 257.

An Ætas viginti duorum annorum requisita sit non solum pro dignitatibus Ecclesiæ Cathedralis, sed & Collegiæ. ibid. n. 263.

Agricola.

Agricola ad quid teneatur. p. 347. n. 22.

Alienatio.

Alienatio prescè sumpta quæ? p. 28. n. 13.

Alienatio late sumpta quæ? ibid.

Alienatio rerum Ecclesiasticarum non solum stricta, sed lata est prohibita. ibid.

G g 2

aliens.

Index Rerum,

Alienationis rerum Ecclesiasticarum quot cau-
se admittantur legitimæ: ibid. n. 15.

Quæ solemnitas adhibenda ad rerum Ecclesi-
asticarum alienationem gerendam. ibidem. nu-
mer. 17.

Pecunia ab aliquo destinata ad emptionem bo-
norum stabilium, an intelligatur sub nomine
boni stabilis non alienandi. p. 32. n. 47.

Potestne Alienari ab Ecclesia pecunia in ban-
chis camporum posita. p. 33. n. 50.

An reliquæ sanctorum comprehendantur sub
bonis mobilibus pretiosis Alienationi non sub-
iectis. ibid. n. 53.

Iurans bona Ecclesiæ non Alienare peccatne
contra iuramentum, si ea tradat in pignus, vel
hypo. hecam vel in feudum, & Emphyteu-
sim, aut in longi temporis locationem. p.
34. n. 61. 62. 63.

Iuravit Prelatus se non alienaturum vlla bona
Ecclesiæ, nisi Pontifice consulto, an hoc iu-
ramentum extendatur ad Alienationem quæ-
libet etiam iure permissam. ibid. numero 64.
& 65. vbi num. 66. auctoris placitum asser-
tur. ibidem.

Vbinam seruandæ conditiones à iure præscri-
ptæ ad rerum Ecclesiæ Alienationem. pag. 35.
num. 70.

Appellare.

Appellare inter & supplicare, quid discriminis
intercedat. p. 284. n. 348.

Appellare ne potest reus licet, quando dubius
est de sententiæ iustitia. ibidem. numer. 349.
& 350.

Uxiatimne est reis in causis civilibus appella-
re, quando Iudex secundum magis probabi-
lem opinionem sententiam tulit. p. 285. num.
356.

Archiepiscopus.

Archiepiscopus est suffraganeorum Ordinarius.
p. 334. n. 17.

Non potest in causis criminalibus maioribus
sine Papæ autoritate contra Episcopos pro-
cedere. ibidem. n. 18.

Non habet in subditos Episcoporum iurisdi-
ctionem. ibid. n. 19.

Quid debeat gerere quando vult statuta pro-
vincialia condere. ibid. n. 20.

Assassinium.

Assassinij rei ad Ecclesiam confugientes non
gaudent immunitate. p. 314. n. 14.

An Assassinij crimen perpetret occidens pre-
tio conductus infidelem, cui est immuni-
tas denegata. p. 20. n. 79.

B

Beneficium, Beneficiatum.

Beneficium quid. p. 36. n. 1.

In Beneficio quot distinguantur. ibidem.

Beneficium regulare quod. ibid. n. 2.

Beneficium seculare quod. ibid.

Beneficium simplex quod sit. ibid. n. 3.

Beneficium duplex quodnam dicatur. ibid.

Beneficia, quæ Dignitates vocantur, quæ sint.
ibidem.

Beneficium titolare quod. ibid. n. 4.

Beneficium manuale quod. ibid.

Beneficium electiuum quodnam dicatur. ibi-
dem.

Beneficium collatum quid. ibidem.

Beneficium missum quid item. ibid.

Beneficium incompatible quid sit. ibidem.
num. 5.

Beneficium compatibile. quod. ibid.

Beneficium quot modis acquiratur. p. 37. n. 6.

Ad Beneficij idoneitatem quot conditiones re-
scentur. p. 38. n. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. &
p. 39. n. 21. & 22.

Beneficiorum pluralitas quot ob causas conce-
datur. p. 39. n. 23.

Beneficia incompatible primis generis quæ
sint. ibid. n. 24.

Quæ secundi generis. ibid. n. 25.

In Beneficiorum pluralitate potest Papa dispen-
sare. n. 26.

In Beneficiorum pluralitate legatus potest dis-
pensare, simul & Episcopus, at limitate. ibid.
num. 27.

Beneficia plura curata possident non est tutus
in conscientia. ibid. num. 28.

Beneficiorum collator generalis quis. pagin. 40.
n. 29.

Quæ Beneficia debeant intra sex menses con-
ferri. ibid. n. 30.

Beneficiorum omnium collator est Episcopus
in propria Diocesi. ibid. n. 31.

Beneficia libera sede vacante non confer-
Capitulum, sed necessaria. ibid. n. 33.

Quid Vicarius Generalis circa Beneficia possit
ibid. n. 34.

Quid laici & femina. ibid. n. 35.

Beneficium non conferendum indigno, præsentie
digno. ibid. n. 36.

Quot in casibus liceat Beneficia digno con-
ferri, omisso digniore. p. 41. n. 37.

Beneficia conferenda dignissimis. ibid. n. 38.

In Beneficiis quæ dantur per concursum mor-
tale est cum obligatione restituendi dignio-
rem omittre. ibid. n. 41.

Beneficium amittitur per mortem naturalem, &
civilem. ibid. n. 42.

Et per alterius incompatibilis affectionem. ibid.
Ob quæ criminata amittitur Beneficium. ibidem
num. 43.

Per Iudicis sententiam Beneficium vacare po-
test. p. 42. n. 44.

An ad eligendum Religiosum ad Beneficium
curatum in causa necessitatis, dispensatio sit
necessaria. p. 45. n. 66.

An Beneficia manualia ita ad nutum, & vo-
luntatem conferentis reuocari valeant, ut pos-
sit id sine legitima causa valide fieri. ibidem
num. 73.

Beneficij manualis renocatio potestne sine le-
gitima causa licite fieri, si Prelatus promiserit
se non renocaturum. n. 46. n. 77.

Beneficium manuale potestne fieri perpetuum,
prescriptione, vel consuetudine. ibid. n. 80.

An per electionem ante acceptationem acqui-
rat electus ius in Beneficium. p. 49. n. 105.

Si præsentat ad beneficium non æque digni
sint, sed vnus alio notabiliter dignior, tenetur
ne Episcopus digniorem instituere. p. 53. num.
143.

A

& Verborum.

An ob peccatum mortale reddatur quis indignus, qui ad Beneficium eligatur. p. 54. n. 150.
Beneficia debentne sub gravi obligatione dignioribus conferri ex vi institutionis Beneficiorum. ibid. n. 153.

Si in Beneficiis parochialibus, quæ per consensum providentur, eligatur dignus omisso digniori, electio estne ipso iure irrita. pagina 55. num. 160.

Ad Beneficium dignum eligens prætermisso digniori, quem eligere tenebatur, debetne aliquid digniori ipsi relicto restituere. ibidem numero 164.

Teneaturne dignus in fauorem dignioris Beneficium resignare. p. 56. n. 167.

Beneficiorum promissio quæ iure deuoluto ad Episcopum pertinet, an competat Capitulo sede vacante. p. 57. n. 175.

Beneficia permutata an possint prouidere Capitulum sede vacante. ibid. n. 179.

Vicarius Generalis, cui ab Episcopo commissæ est facultas Beneficia conferendi debetne esse Vicarius generalis, non solum in spiritualibus, verum etiam in temporalibus. pagina 58. num. 182.

Ex facultate absoluta Beneficia conferendi, quæ ad Episcopum pertinent, potestne Vicarius electiones, ac præsentationes Beneficiorum Episcopo competentes facere. ibid. num. 186.

Potestne Vicarius extra diocesim potestatem sibi datam ab Episcopo conferendi Beneficia exercere. ibid. n. 189.

Procurator generaliter constitutus, potestne Beneficij possessionem acceptati apprehendere. p. 59. n. 192.

Beneficij promissio debet gratis fieri & sine conditione. ibid. n. 193.

An quælibet conditio in electione Beneficij reprobetur. ibid. n. 196.

An finitio edicti tempore ante finitum examen oppositorum datur, locus subscriptioni, vel oppositioni aliorum in Beneficio parochiali. pag. 60. n. 199.

Examinatores ad Beneficia parochialia qui debeant esse. ibid. n. 203.

Reperitis pluribus æque dignis, potestne Episcopus eligere quem maluerit, in Beneficiis iure patronatus exemptis. p. 62. n. 219.

Examen pro Beneficiis simplicibus, estne necessarium, si persona sit non. p. 65. n. 242.

An filij expositi de quorum parentibus minime constat, sint vt legitimi reputandi, ad Beneficia obtinenda. p. 66. n. 252.

Nûm possit pater obtinere Beneficium in ea Ecclesia, in qua filius illegitime concubitu natus, actu est Beneficiatus. ibid. n. 256.

Si quis corporis vicio laboret impediende celebrationem poteritne minoribus ordinibus insigniri, & Beneficium simplex recipere. p. 69. n. 273.

An defectus probitatis morum ad Beneficium requisitus reddat ipso iure inhabilem, & collationem irritam. ibidem numero 275. & 276.

Nûm illiteratus possit Beneficium simplex aliquemque Canonicum obtinere. pagina 70. n. 283.

An ex summi præstulis dispensatione possit Beneficiu procul illicitato conferri. ibid. n. 286.
Esch. & Mend. Theol. Moral. Tom. VII.

Beneficium dubio animo suscipiens peccatne, & an ad restitutionem teneatur. ibidem numero 290.

Si quis absque animo sacerdotij, suscipiendi Beneficium accepit, & postea voluntatem mutauit, & sacerdotio est iniunctus, debetne fructus perceptos eo tempore, quo debita intentione caruit restituere. pagina 71. n. 293.

Recepit quis Beneficium curatum animo promouendi intra annum, sed postea voluntate mutata, non fuit promotus, teneaturne fructus eo anno perceptos restituere. ibidem numero 296.

An recipiens Beneficium simplex atque animo recipiendi ordinem sacrum ei annexum, obligatus sit fructus perceptos restituere nulla expectata sententia. pagina 71. numero 299.

Beneficium accipiens animo fruendi eius fructibus aliquo tempore, & postmodum relinquendi, transeundo ad statum conjugalem peccatne lethalius. p. 72. n. 302.

An Beneficij ex Episcopi dispensatione sit capax coniugatus. ibid. n. 306.

An bigamus possit ex Episcopi dispensatione Ordines minores, & Beneficium simplex accipere. p. 73. n. 310.

Cum testator dixit, vt patronus ad Beneficium eligat semper vnum ex eius consanguineis, quem capax inuenerit, potestne quem maluerit, licet propinquior non sit eligere. ibid. num. 314.

Beneficium quotuplex admittatur. p. 74. n. 319.

An spectato iure naturali Beneficiatus curam animarum habens, si non resideat, teneatur ante vllam sententiam fructus restituere. ibidem n. 322.

An si quis absit ex legitima causa à superiore approbata, suos faciat fructus Beneficij, si in scriptis approbationem non habeat. p. 77. n. 343.

Beneficio priuaturne beneficiatus si sua culpa contracta sit irregularitas, aut aliud iuris impedimentum, quo promoueri ad ordines non valeat, de quo nequit dispensationem obtinere. p. 78. n. 347.

Beneficium minori resignanti daturne restitutio in integrum. ibid. n. 353. & 354. vbi num. 355. Author resoluit. p. 79.

Beneficij resignatio an interdicatur nonitio Religioso. p. 79. n. 358.

Potestne seruatis conditionibus à Concilio præscriptis admitti Religiosi nonitij Beneficij resignatio, si non habeat vnde viuere possit. p. 79. n. 362.

Si quis procuratorem constituit, ad resignandum Beneficium seruatis fructibus, ipse vero reseruata fructuum parte, vel pensione, resignationem fecit, tenetne resignatio. p. 80. n. 366.

An Beneficij resignatio ex metu cadente in constantem virum facta sit ipso iure irrita. p. 81. num. 376.

Beneficij resignatio dolo seu fraude facta estne ipso iure nulla. ibid. n. 379.

An mutua Beneficiorum resignationis admissio, sit tacita illorum collatio. ibid. n. 381. & 382.

Si vicario concedatur potestas admittendi resignationes Beneficiorum ex causa permutationis, potestne Beneficia ea cõferre. p. 82. n. 387.

G E 3 Dispen-

Index Rerum,

Dispensatus ad unum Beneficium potestne id cum alio simili permutare. *ibid.* n. 390.

In resignatione ad permutationem coram Pontifice, estne facienda Beneficiorum de iuris rigore obtentorum mentio. *ibid.* n. 394.

Beneficij vacationem ipso iure inducitne matrimonium per verba de presenti. p. 83. numer. 398.

Ex matrimonio quod nullum est, vacante Beneficia. *ibid.* n. 401.

An novitius religiosus debeat vocari ad Electionem ratione Beneficij competentem. pag. 84. num. 405.

Crimen laesae maiestatis humanae privaturne ipso iure Beneficio. *ibid.* n. 408.

Beneficij privationem inducitne ipso iure homicidium. *ibid.* n. 411.

An periculum inducat Beneficij privationem ipso iure. p. 85. n. 414.

An Capitulum sede vacante habeat potestatem Beneficia vniendi. p. 85. n. 418.

Beneficia vniendi an infit potestas Episcopi vicarii. *ibid.* n. 422.

Legatus a latere, an Beneficio provinciae sibi demandata vniere possit. p. 86. n. 425.

Ut Beneficiorum unio geri valeat conditiones subiiciuntur. *ibid.* n. 429.

Beneficiorum permutatio sine Episcopi auctoritate facta est simoniaca. p. 101. n. 25.

In Beneficij resignatione, quandoque committatur simonia. *ibid.* n. 26.

An Beneficium Ecclesiasticum inuendibile esse procedat ex iure diuino. p. 112. n. 101.

An Beneficij resignatio in manibus ordinarij facta contineat simoniam. p. 114. n. 119.

Si ad Beneficij electionem unus solum appareat idoneus, licetne tibi pretium offerre directe, ut ille eligeretur, si electores vellent in alios inclinare. p. 117. n. 141.

Beneficium, Vide verb. *Pensio, Simonia.*

Bibliopola.

Bibliopola ad quae teneantur. p. 349. n. 27.

Bonum.

Bona Ecclesiastica quatenus alienari nequeant. p. 27. n. 6.

Bona quatenus sint immobilia. *ibid.* n. 7.

Quatenus sint mobilia pretiosa. *ibid.* num. 8. & p. 28. n. 9. 10.

Bona patrimonialia sunt à tributorum solutione immunia. p. 297. n. 20.

Cameterium.

Cameterium, quod Ecclesiae contiguum non est gaudente immunitate Ecclesiastica. p. 8. n. 61.

Calumnia.

Calumnia in accusatione est cauenda. p. 245. numer. 31.

Canonicus.

Canonicus, qui praesens non fuit eligendorum examini, potestne in hac electione suffragium impetire. p. 64. n. 233.

Canonicum non facit sola praesentia, sed iuris spiritualis collatio. p. 336. n. 36.

In Canonicum receptus cum praebende promissione potest eam exigere. *ibid.* numer. 37.

Qui privilegium Canoniciatus obtinet cum futura successione non tenetur horas recitare. *ibid.* numero 38.

Tenetur Canonicus recitare, etiam si primo anno fructus non recipiat. p. 337. numer. 39.

Capitulum.

Capitulum sede vacante non confert beneficia libera, sed necessaria. p. 40. n. 33.

De Capitulo fusc. p. 337. a. n. 41. ad 49. & p. 338. n. 50. & 51.

Capellania.

Capellania potestne conferri Clerico minorum ordinum, si fundator dixerit, ut Presbytero conferatur. p. 46. n. 83.

Cardinalis.

Cardinalatus quid sit? pagina 336. numero 27.

Cardinalis potest censuras in Ecclesia sui tituli ferre. *ibid.* numero 28.

Solum Pontificem habet ut proprium Pastorem. *ibid.* numero 30.

Potest sibi confessarium eligere. *ibid.* num. 31.

Qui eam petunt ipso iure beneficio privantur. *ibid.* numero 32.

In Ecclesia sui tituli potest leges ferre. *ibid.* n. 33.

Quid de Cardinalium declarationibus. *ibid.* numero 34.

Potest si Presbyter Ordines minores conferre. *ibid.* num. 35.

Chirurgus.

Chirurgi ad quid obligentur. p. 347. n. 18.

Clericus.

Clerici non possunt confugientes ad Ecclesiam expellere. pagina 31. num. 9.

An Clerici Beneficiati, vel in maioribus ordinibus constituti gaudeant immunitate Ecclesiastica comparatione iudicum suorum in criminibus non exceptis. p. 11. num. 97.

Clericus ob acceptam iniuriam in causa sanguinis, an possit proprie accusatoris personam gerere. p. 273. num. 259.

Quinam Clerici sint à tributorum solutione immunes. pagina 297. numero 18.

De rebus ad negotiationem adductis teneantur. *ibid.* numero 19.

Quinam Clericorum nomines intelligantur. p. 332. num. 1.

Clerici iure Canonico decem privilegiis possunt. *ibid.* numero 2.

In rebus spiritualibus Clerici sunt iure diuino à civili potestate immunes. *ibid.* n. 3.

Clerici non sunt immunes à legibus civilibus quae non sunt contra Ecclesiasticam libertatem. *ibid.* numero 4.

Clerici non possunt privilegio Canonis & fori renunciare. pagina 333. numero 6.

Clericales vestes quae sint. *ibid.* num. 11.

Clericis à sacris Canonibus plura prohibentur. *ibid.* numero 12.

Cooperator.

& Verborum.

Coadiutor.

Coadiutor tenetur interire pro Coadiuto ex vi Coadiutorie assumptæ. p. 47. n. 87.
Si absens sit vel infirmus Coadiutor, potestne Coadiutor choro assistere, vocemque in Capitulo habere, etiam Coadiuto nolente. ibid. num. 90.
Si Coadiutor sit infirmus, aut alias legitime impediens, an sit habendus pro presenti, licet Coadiutor non intereat. ibid. n. 93.
An Coadiutori proprietas debeatur sedes. pag. 48. n. 96.
Coadiutor habetne ius ascendendi in superiorem sedem, ita ut procedere possit Canonicos proprietarios noviter ingressos. ibid. n. 99.
Coadiutor quandocumque pro presenti habeatur, ut si nactus ac distributiones Coadiuto lucretur, ac si personaliter resideret. ibid. n. 102.

Collatio.

Collatio quid sit. p. 37. n. 11.

Copula.

Copula conjugalis polluit templum. p. 4. n. 25.

D

Debitor.

AN Debitor ad Ecclesiam confugiens potestne immunitate Ecclesiastica. p. 12. n. 104.

Debitor tributorum potestne ab Ecclesia extrahi. ibid. n. 107.

Debitor suspectus de fuga, & ad Ecclesiam confugiens, an possit inde tuta extrahi, & iudici tradi, ut creditur securus reddatur. ibid. n. 110.
An debitoribus fidei sit immunitas concessa. p. 13. n. 113.

Denunciatio.

Denunciatio quotiens admittatur. p. 27. n. 260.

Denunciare potest in iudicio, quis scilicet ex edictorum vice. p. 27. n. 267.

Tenetur Denunciare filium patrem hæreticum. p. 27. n. 271.

An excusentur à Denunciando illi, quibus est edictum petendi consilij, vel remedij causa. ibid. n. 275.

Dignitas.

Dignitatis nomine quid veniat intelligendum. p. 2. 6. n. 34. & 38.

Dux.

Ducis obligationes quot admittantur. p. 347. n. 20.

E

Ecclesia.

Ecclisia Episcopi auctoritate fundata, licet non benedicta, licet diruta gaudet immunitate. p. 2. n. 2.

Ecclesie nomine quid veniat intelligendum. ibid. n. 3.

Ecclesia polluiturne sacrilegiis si occulte fiant. p. 5. n. 28.

An Concilia, contractus politici, &c. in Ecclesia fieri prohibeantur vera & rigurosa prohibitione. ibid. n. 35.

Suntne prohibiti in Ecclesia contractus ab Ecclesiasticis celebrati. p. 6. n. 39.

Extrahentibus indebite delinquentes ab Eccle-

sia potestne poena pecuniaria de iure Canonico imponi. p. 25. n. 238.

Ecclesiarum res ad longum tempus locari non possunt. p. 27. n. 1.

Ad quæ bona Ecclesiarum extendatur locationis prohibitio ultra triennium. ibid. n. 5.

An Ecclesiarum possessio quæ secundo, vel tertio anno solet fructum reddere possit & ultra triennium locari stante Pauli II. constitutione. p. 31. n. 34.

Ecclesia reprobat Principum secularium leges, quæ Ecclesiasticis bonis, vel personis decernunt. p. 33. n. 5.

Ecclesia, Vide verb. *Immunitas Ecclesiastica.*

Electio.

Electio quænam dicatur. p. 37. n. 9.

Electio eilne irrita ob suffragij manifestationem. p. 63. n. 227.

Electio, Vide verb. *Beneficium Beneficiarius.*

Emphyteusis.

Emphyteusis rerum Ecclesiasticarum est prohibita. p. 28. n. 14.

Emphyteusis concessa ea conditione ne ad Ecclesiam aut personam potentiorum transferatur, transire adhuc ad monasterium succedendi capax. p. 196. n. n. 115.

Emphyteuta secularis habens in Emphyteusism rem Ecclesie, an sit liber à gabelle solutione. p. 322. n. 234.

Episcopus.

Episcopus potestne ab Excommunicatione, quam extrahens iniuste delinquentem à loco sacro contrahit, absolvere. p. 26. n. 245.

Episcopus in propria diocesi omnium est collator beneficiorum. p. 40. n. 31.

An Episcopus teneatur aduersus Parochos non residentes remedia, quæ à iure adhibentur eo ordine tentare, quo sunt prescripta. pag. 75. n. 325.

An Cardinales Episcopi ob assistentiam in Romana curia excusentur à residentia in suis diocesis. p. 76. n. 332.

An ad absentiam trium mensium in Episcopis honestandam sufficiat, si fiat animi recreandi causa. ibid. n. 335.

Episcopi possuntne monasterijs exemptis ab eius iurisdictione subiectisque Prelatis regularibus claustrum monialibus indicere, & indictam instare an obtemperetur. p. 146. n. 200.

An Episcopo competat approbatio causarum, ut monialis monasterij exempti claustro regrediantur. p. 147. n. 204.

Si Episcopus Regularis habitu suæ Religionis dimisso, secularis Episcopi induat habitum incurretne excommunicationem. pag. 172. n. 397.

Debitum morale, quod gerit Regularis Episcopus seruandi ordinis Regule, inducitne sub veniali piaculo obligationem. ibid. n. 404.

An Episcopus regularis possit feria sexta, vel sabatho, in quo natalis Domini incidit, carnibus vesci, si ex Regule prescripto ad id sit vetitum. p. 173. n. 408.

Episcopus Regularis fruiturne privilegijs gratijs sui ordinis Religioso concessis. ibidem num. 411.

Episcopus quæ absque Pontificis facultate Religionem ingreditur emititne professionem validam. p. 187. n. 43.

G 4

Episcopus

Index Rerum,

Episcopus habetne potestatem compellendi Religiosos non exemptos, ex vi voti, obedientiae ab ipsius emissis, ad observantiam regularem. p. 207. numer. 197.
In quibus possit peccare Episcopus ante Episcopatus receptionem. p. 335. n. 21.
Episcopi nomen ac officium quod. ibid. n. 22.
Quando obligetur quis ad Episcopatum recipiendum. ibid. numero 23.
Leviter peccat, qui sciens se indignum, eum accepit. ibidem numero 24.
Obligatur intra tres menses consecrationem suscipere. ibidem numero 25.
Episcopi obligationes nonnullae recensentur. ibidem numero 26.
Non potest Episcopatum sine Pontificis licentia desistere. ibidem numer. 27.
De religioso ad Episcopatum transeunte, quid. ibidem num. 28.
Episcopus, Vide verb. *Beneficium, Beneficiarius.*
Examen.
Examen pro beneficiis simplicibus estne necessarium si persona sit nota. p. 65. num. 242.
Examen factum ab Episcopo cum tribus examinativis synodibus, alio non synodali concurrente, estne irritum. p. 61. n. 210.
Valeat Examen factum ab Examinativis synodibus, qui iuramentum non praestiterunt, suum munus fideliter exequendi. ibidem num. 213.
Examinatores debentne, renunciare non solum qui idonei sibi visi fuerint, sed etiam qui inter ipsos digniores existant. p. 62. n. 216.

Excommunicatio.

Excommunicationem incurruntne ipso facto ex constitutione Gregorij extrahentes indebite reum ab Ecclesia. p. 25. n. 242.

F

Fendum.

Fendum rerum Ecclesiasticarum prohibitum est. p. 28. n. 14.

Filius.

Filius natus ex parentibus solutis voto simplici castitatis ligatis, an sit censendus spurius. p. 65. numero 246.
An filij expositi, quorum parentes ignorantur sint ut legitimi reputati, ad Beneficia obtinenda. p. 66. num. 252

G

Gabella.

Gabella quid sit. p. 295. n. 2.
Gabella inste in foro conscientiae sunt solvenda. p. 296. n. 12.
Gabellarius seu exactor tributi regij potestne tuta conscientia, illud exigere, quando iniustum praesumitur. p. 301. n. 46. & 47. vbi n. 48.
Auctoris resolutio deducitur. ibid.
An gabella debeatur ex mercibus prohibitis. pag. 307. n. 96.
Debeturne Gabella ex rebus, quae non ad

negotiationem, sed ad proprium usum deferuntur, aut emuntur. ibid. n. 99.

An Gabella debeatur emphyteusi, seu locatione ad longum tempus. p. 311. n. 133.

An debeatur Gabella ex transactione, quae fit ad litem terminandam. ibidem n. 136.

Quando res dotales dantur marito ultimatae, an ex iis Gabella debeatur. p. 312. n. 146.

Venditio inducitne obligationem solvendi Gabellam ante traditionem. p. 313. n. 155.

Debeturne Gabella ex venditione antequam pretium sit solutum, si res tradita sit. ibid. n. 158.

An Gabella debeatur ex census redemptione. p. 315. nu. 167.

Ad Gabellam solvendam computandumne est, quod licitatori datur pretium mercis agentis. 318. n. 204.

An debeatur Gabella ex onere, quod ultra pecuniam emptori imponitur. p. 319. num. 206. & 207.

Novitij Religiosum debentne de bonis propriis quae retinent, Gabellas solvere. p. 321. numer. 228.

Regularium coloni debentne Gabellam solvere. p. 322. n. 230.

Ecclesiasticus an debeat de bonis patrimonialibus Gabellam solvere. ibid. n. 237.

Poenae a iure latae contra imponentes, vel exigentes Gabellas ab Ecclesiasticis. p. 323. num. 25.

Gabella, Vide verb. *Tributum.*

H

Hereditas.

Hereditas, & legatum monacho post professionem delatum deferuntne ipsi immediate. p. 196. n. 119.

Haereticus.

Haereticos rei immunitate Ecclesiae omnino privantur. p. 3. n. 15.

Haereticos rei qui sicantur. ibid.

Haereticus in aliis criminibus ab haeresi positur Ecclesiae immunitate. p. 10. n. 83.

Histrion.

Histriones ad quid teneantur. p. 349. numer. 31.

Homicidium.

Homicidium, vulperatio, &c. suntne sacrilegia si in templo fiant, independenter ab Ecclesiae prohibitione. p. 5. n. 31.

Homicidium inducitne ipso iure Beneficiorum privationem. p. 84. n. 411.

Iesuita.

& Verborum.

I
Iesu.

Iesu. Vide verb. *Societas Iesu.*

Immunitas Ecclesiastica.

Immunitas Ecclesiastica quid sit, & quomodo.
p.2. num.1.

Immunitate gaudet Ecclesia Episcopi authori-
tate fundata licet diruta, & non Benedicta. ibi-
dem. num.2.

Immunitate gaudet domus regulares, pala-
tium Episcopi, oratoria, &c. ibid. n.4.

Immunitas hæc quot pariat effectus. ibid. nu-
mer.5.

Immunitate gaudet omnes fideles baptizati, &
infideles si velint Christiani fieri. ibidem
num.7.

Immunitas Ecclesie quondam non violetur,
reusque ius non habeat, ut privilegio potia-
tur. p.3. n.11.

Immunitate non gaudet publici fures. ibid. num.
12.

Nec proditorie proximum occidentes. ibid. n.
13.

Nec assassini rei. ibid. n.14.

Nec rei hæreses. ibid. n.15.

Nec rei læsæ Maiestatis in principis personam.
ibid. n.16.

Immunitatis Ecclesie violator quas penas
incurrat. p.4. n.19. & 20.

An loci sacri Immunitas, ne ad eum confugien-
tes, vi aut dolo extrahantur, sit late interpre-
tanda. p.6. n.41. & 42.

An ut loco alicui Immunitatis reverentia debea-
tur, necessarium sit, ut in eo angustissimum
eucharistiae Sacramentum permanentiter exi-
stat. ibid. n.48. & 49.

Ut locus sacer Immunitate gaudeat, sit neces-
sarium ut inibi divina celebrentur. pagina
7. n.53.

An Immunitas loci sacri extendatur ad domum
episcopi, cum ultra quadraginta passus à
templo cathedrali non distat. ibid. n.56.

An Immunitate gaudeat cimiterium Ecclesie
non contiguum. p.8. n.61.

Immunitatis privilegio gaudent domus
Eminentissimorum Cardinalium. pagina 8.
num.64.

An domus Clericorum, quæ intra 40. Cathe-
dralis Ecclesie passus existunt, Immunitate
fruantur. p.8. n.68.

Immunitatis privilegium extenditur ex iure
ad tabernaculum eucharistiae, & ad Presbyte-
rium Eucharistiam deportantem. ibid. n.71.

An extendatur Immunitatis privilegium ad
Principis statuas. p.9. n.72.

Interdictus ab ingressu Ecclesie fruatur immu-
nitate. ibid. n.76.

An ab Immunitatis indulto excludatur excom-
municatus. ibid. n.79.

Infideles gaudent immunitate. pagina 10. n.
86.

An qui in carcere reclusi, fractis catenis, ad
Ecclesiam aufugiunt, an fruantur Immuni-
tate. ibid. n.89.

An si quis data fide custodi iuramento firma-
ta ad carcerem redeundi confugiat ad Ec-
clesiam fruatur Immunitate, si carceratio
iusta fuit. ibid. n.93.

An servus per respectum ad dominum frua-
tur Immunitate, si in delicto grandi do-
minus iuramento præfinito dat securitatem. p.
11. n.101.

Immunitas estne concessa debitoribus fallitis. p.
13. n.113.

An diurnus agrorum depopulator exclusus sit
ab Immunitatis privilegio Gregorij consti-
tutione. p.13. n.117.

An viarum grassator excludatur ab Immunita-
te, si in viis publicis & frequentatis spoli-
vulneret, vel occidat viatores, vel alibi
hæc exerceat. ibidem. numer. 119. & p.14.
num.120.

An quolibet gravis delictum in Ecclesia per-
petratum Immunitatis privilegio reum pri-
vet. p.14. n.123. 124.

Simplex fur estne ex consuetudine ab Ecclesia
Immunitate exclusus. ibid. n.127. & 128.

Ad Ecclesiam armatus confugiens priuaturne
eius Immunitate. p.15. n.132.

Homicida debetne in Ecclesia delinquere sub
spe Immunitatis, ut Immunitate priuari cen-
seatur. ibid. n.135.

Priuaturne Immunitate qui in Ecclesia exi-
stens alium extra commorantem sagitta, vel
sclopo occidit. ibid. n.137. E contra. pagin.16.
num.141.

Mandans aliquem in Ecclesia interim, an
Immunitate priuatur. ibid. n.144.

Vi aut dolo aliquem ex Ecclesia extrahens, &
extra occidens priuaturne Immunitate.
ibidem. n.147.

An impunitate priuatur delinquens ex homi-
cidio in templo perpetrato, quoad alia de-
licta ante, vel post commissæ. p.17. n.151. &
152.

Inimicum suum dormientem, vel alio modo
incantus per insidias occidens excluditurne
ab Immunitate. ibid. n.157.

Proximum suum per industriam interimens, at
non utens ad id præstandum insidias, an frua-
tur Immunitate. p.18. n.160.

An qui per industriam insidiosam proximum
vulnerat animo occidendi, tamen mors non
sequatur, priuatur Immunitate templi. ibid.
num.163.

An proditorie infidelem interimens priuatur
Immunitate. p.18. n.166.

Spectato iure communi an assassini rei exclusi
sint ab Ecclesie Immunitate. p.19. n.168. &
169.

Promittens sicario, se ei daturum aliquam in
uxorem, ut alium occidat, illeque occidit per-
petratne crimen assassini, cui est Immunitas
denegata. p.19. n.173.

An occidens pretio conductus infidelem comi-
tat assassini crimen, cui est Immunitas dene-
gata. p.20. n.179.

An accipiens pecuniam ad occidendum, sed non
occidit, sed vulnerat solum, sit assassinus, cui
templi negatur Immunitas. ibid. n.182.

Excluditurne ab Immunitate reus læsæ maiesta-
tis in personam ipsiusmet Principis. ibid.
numer.185.

An

Index Rerum,

An ratione consuetudinis alij præter exceptos in iure casus excipiantur ab Immunitate. *ibid.* n. 188.

An ex identitate rationis alij casus ab Immunitate excipiantur. p. 21. n. 190. & 191.

Suntne Immunitate privati Virginitatis raptores. *ibid.* n. 195.

An Sodomita spectato rigore iuris sit ab immunitate exclusus. *ibid.* n. 198.

Immunitas templorum denegaturne sacrilego. p. 22. n. 201.

Periculus priuaturne Immunitatis indulto. *ibid.* num. 205.

Incendarii negaturne Ecclesiæ immunitas. *ibid.* num. 208.

An falsificantes falsam monetam sint ab immunitate exclusi. p. 23. n. 214.

Prodestne immunitas Ecclesiæ delinquentibus in criminibus exceptis quoad alia crimina non excepta. *ibid.* n. 218.

Immunitatis Ecclesiastica primus & præcipuus effectus quis? *ibid.* n. 219.

Delinquens fugiens ad Ecclesiam potestne inibi aligari, vel alia via custodiri, dum causa ab ordinario examinatur, an debeat frui immunitate. *ibid.* n. 230.

Institutio.

Institutio que dicitur? p. 37. n. 8.

An institutio valeat, si fratres minores non absolute hæredes instituantur, sed adiecta clausula, ut hæreditas vendatur, & in ipsorum utilitatem pretium cedat. p. 198. n. 127.

Intentio.

Intentio recta requiritur ad legitimum iudicium. p. 242. n. 5.

Index, Iudicium.

Ad iudicium legitimum que requirantur. pag. 241. n. 1. p. 242. n. 2. & 3.

In iudice necessaria est scientia. p. 242. n. 4.

Non debet absolui nisi officij renunciationem faciat. *ibid.* n. 5.

Iudex tenetur parti læsæ satisfacere, si eius culpa læsio facta fuit. *ibid.* n. 6.

Tenetur monere litigantem, ut damnum quod sua causa ei imminet impediatur, si possit impediri. *ibid.* n. 7.

Tenetur causas indicare, ac celeriter expedire. *ibid.* n. 8.

Interdum etiam fisco tenetur restituere. *ibid.* num. 9.

Contra criminiosam quot modis procedi possit. *ibid.* n. 10. & seqq.

Index antequam procedat vi infamiae debet ipsa infamia probari. p. 243. n. 14.

Quid iudici liceat, quid non, circa torturam rei, qui potest torqueri. *ibid.* n. 15.

Quid ad rei torturam requiratur. *ibid.* n. 16.

Iudicis peccata circa rei torturam que. *ibid.* num. 17.

Licet reus confessionem iniuste extortam ratificet, nequit iudex ad punitionem procedere. *ibid.* n. 18.

Quid si contra reum grauiora extant indicia. *ibid.* n. 19.

De torturæ iteratione. *ibid.* n. 20.

Iudex debet iuxta leges sententiam proferre. *ibid.* n. 21.

Index non potest esse in causa, quæ fuit aduocatus. p. 244. n. 22.

Quid si sciatur aliquem esse innocentem cum iudice probatus sit nocens. *ibid.* n. 23.

E contra. *ibid.* n. 24.

Quid si vtrunque sententia sint probabiles. *ibid.* n. 25.

Quid si opiniones oppositæ æque probabiles sint. *ibid.* n. 26.

Iudicis obligatio, qui iniustam tulit sententiam, que. *ibid.* n. 27.

Sententia iniusta in conscientia non obligat, secus in foro externo. *ibid.* n. 28.

De indice munera accipiente quid. *ibid.* num. 30.

An index, qui officium petit, & suscipit, sciens esse alium aptiorem, ad restitutionem damnorum teneatur. p. 250. n. 70.

An valeant iudicis acta, qui quando iudicat, excommunicatione etiam toleratus illegatur. *ibid.* n. 73.

Index excommunicatus toleratus potestne valide alios excommunicare. p. 251. n. 76.

Index excommunicatus toleratus peccatne lethaliter, si suo fungatur munere, quæ ad absolutionem non obinet. p. 251. n. 79.

Index excommunicatus non toleratus teneturne ad restitutionem; si aliquem alias dignum ea poena condemnauit ad solvendam certam pecunie summam, vel capitali sententia affectum. p. 252. n. 83.

An valide sint sententia, & alij actus iudicis iniuadentis iniuste principatum. p. 253. num. 94. & seqq.

An index extrahens ab Ecclesiâ delinquentem eius violator immunitatis, si postea eum puniat iuxta delicti grauitatem eius infert iniuriam restitutioni obnoxiam pro damnis omnibus sequentis. pagina 254. numero, 102.

Index potestne aliquem priuatum licite ac valide comprehendere, qui per vim aut dolum reum ab Ecclesiâ extraxit. *ibid.* num. 105.

An iudici liceat cõdemnare reum, qui per testes legitime probatur crimem patrassè, si index certo scit, esse innocentem. pagina. 255. n. 111.

Index supremus potestne condemnare eum, quem scit certo deliquisse, licet probetur innocens, vel saltem non probetur esse nocens. p. 256. n. 119.

Index quoniammodo possit procedere per inquisitionem. p. 257. n. 123.

Et quot regulæ ad id adquirantur. *ibid.*

An à iudice possit infamatus, & conuictus de vno crimine, de aliis occultis interrogari, de quibus infamatus non est. p. 257. n. 129.

Conuictus de crimine, an à iudice possit de factis occultis infamia non laborantibus interrogari. p. 258. n. 132.

Index potestne interrogare in crimine Sodomie de sociis non infantis. *ibid.* n. 135.

An index possit vnquam condemnare reum, simul & punire sine accusatore. p. 259. n. 144.

Vtrum possit index inferior aliquando accusationem acceptare, & acceptatam rescindere, sed alia via satisfacere, & ad remedium procedere. *ibid.* n. 148.

Index seu superior potestne à denunciatione paterna ad iudicalem transire. p. 261. n. 159.

Index

& Verborum.

Iudex inferior potestne imminuere poenam à lege præscriptam, quando reus est vir publicus, vt bono communi valde necessarius? p. 263. n. 172.

Potestne Iudex poenam imponere capitale, quando poena imponenda pro delicto est arbitraria? ibid. n. 175.

An sit licitum apud Iudices pro delinquentibus intercedere? ibid. n. 178.

Iudex qui sine sufficienti causa poenam pecuniariam relaxauit, vel imminuit teneturne ad restituendum illi, cui poena illa deberet applicari? p. 264. n. 182. **Iudex inferenda** sententia teneturne opinionem magis probabilem sequi? p. 265. n. 189.

Iudex qui sine rationabili causa sententiam profert pro parte probabili contra probabiliorem, teneturne ei aduersus quem tulit sententiam restituere? p. 266. n. 195.

Num Iudex possit rem indiuiduam, cui voluerit applicare? ibid. n. 199.

Iudex, qui accepit aliquid ab aliquo, ne aliū interimeret, quem occidere iniuste volebat, teneturne restituere? ibid. n. 203.

Munerum acceptio, quæ à Iudice ex iure naturæ sit prohibita, an obliget ad restitutionem? p. 267. n. 209.

Leges Iudicem obligantes ad restitutionem munerum iniquè acceptorum, iuntne intelligendæ de obligatione ante condemnationem vel declarationem? p. 268. n. 213.

An possit Iudex minori extraordinaria poena rem punire, quando non habetur probatio plena, sed totum præsumptiones, & indicia virgentia? ibid. n. 216.

Iudex contra ius aliquod nouit à reo vel à teste, an possit ex tali nouitia rem punire in aliquo euentu? p. 269. n. 223.

An Iudici liceat eum damnare, qui crimen falsus est spe venia sibi à Iudice promissus? pag. 270. n. 233.

Peccatne Iudex qui informationem traditam ab vno lingante dat alteri parti videndam ob amicitiam? p. 271. n. 246.

Qui iudicis sententia damnatus ad manendum in carcere perpetuo propter delicta, potestne licet fugere? p. 288. n. 385.

Ius.

Iuris ordo quanam sit? p. 247. n. 45.

Inspatronatus.

Inspatronatus quid? p. 29. n. 19. & p. 37. n. 7.

Inspatronatus potestne acquiri præscriptione vel consuetudine? p. 50. n. 114.

Inspatronatus hereditatem transire ad fideicommissarium, vel usufructuam vniuersalem? ibid. n. 117.

Si quis Inspatronatus vendat Contra iuris ordinem, venditne inuoluit? ibid. n. 118. & 119. vbi n. 120. resoluit Auctor. ibid.

Casu quo plures patroni existant alicuius Ecclesiæ, potestne vnus alteri Inspatronatus cedere absque Ordinarij consensu? p. 51. n. 123.

Inspatronatus an sit incapax spurius, irregularis aliaque inhabilitate affectus? ibidem. num. 126.

An Inspatronatus annexi vxoris bonis in dotem datis, transeant in maritum? ibidem. num. 129.

An Inspatronatus inuendibile sit ex iure diuino? p. 113. n. 108.

Iurisdictio.

Iurisdictio ad iudicium legitimum requiritur. p. 241. n. 1.

L.

Legatum.

Legatum relictum monasterio incapaci retinendi potest alienari à Prælato? p. 28. n. 12. **Legatum Ecclesiæ relictum, si acceptetur** & refundatur in Ecclesiæ bonum, an non possit alienari, & Ecclesiæ vel monasterium possit illud non acceptare? p. 33. n. 57.

Legatum relictum ea conditione, vt nunquam alienetur, potestne seruatim solemnitatibus à iure præscriptis alienari? p. 35. n. 71. & 72.

Locatio.

Locatio rerum Ecclesiæ potestne ad vitam alienari, si verosimili coniectura putetur longo tempore non esse victurum? p. 30. n. 24.

Locatio facta ultra triennium estne firma, qua parte triennium comprehendit, licet sit infirma & irrita qua parte excedit? pag. 31. num. 37.

Mandatum ad locandum ultra triennium potestne extendi? ibid. n. 40.

Locus sacer.

Locus sacer, Vide verb. Immunitas Ecclesiastica.

M.

Magistratus.

Magistratum quot admittantur obligationes? p. 345. n. 8.

Magister.

Magistri obligationes quæ? pag. 344. n. 5.

Medicus.

Medicus ad quid teneatur? p. 346. n. 16.

Mercator.

Mercatorum negotiationes quæ debeant esse? p. 348. n. 24. & 25.

Miles.

Militum regulæ proponuntur? p. 347. n. 21.

Monialis.

Moniales ordinis D. Dominici possunt in mortis articulo professionem ex privilegio emitte, at monasterium potestne in bonis sic professæ in prædictum venientium ab instanto succedere? p. 135. n. 115.

Moniali quibus ex causis possit licentia egressus concedi? pag. 147. num. 208. & seqq.

Pœnæ præscriptæ monialibus claustrum violantibus, afficiuntur Monialem legitimo titulo egressam ex conventu, sed iniquè extra claustra commorantem. pagina. 148. num. 216.

Monialis quæ ex vno monasterio in aliud remeat, si in via accidat, vt ad locum accedat in quo aliud monasterium ex quocumque ordine existat, potestne inibi hospitio recipi? p. 149. n. 223.

Licentia exhibenda à superiore in scriptis, vt quis Monialium claustra ingrediat, procedit in casibus frequenter occurrentibus, & à iure concessis? p. 150. n. 231.

An legitima sit ingrediendi claustra Monialium

Index Rerum,

lium causa exhortatio facienda, suscipienda-
que in electione Abbatis suffragia. pagina
215. num. 239.

An famula admitti possint directe pro priuato
monialis ministerio. ibidem. numero 242.

Monialis colloquenda ergo prohibitus fre-
quens accessus, induciturne duobus solum
actibus. p. 152. n. 246.

Sub accessu prohibito comprehenditurne ad
Monialem litterarum immisio. ibidem. nu-
mer. 249.

Accessus ad Monialium conuentus, ut quis cum
eis colloquatur esse per se sub poenis pro-
hibitis, secularis circumstantis extrinsecis.
p. 153. n. 255.

Moniales possuntne ex laxiori Religione ad stri-
ctiorem transire. p. 175. n. 428.

An a Monialium praetura excludantur fec-
mina illegitimae. p. 193. n. 93.

De Monialium claustra ruse. pag. 341. 342. &
343. n. 20. ad 34.

Monasterium.

Monasterium potestne statuto civili alias ca-
pax successions, ab ea excludi. pag. 194.
num. 105.

Monasterium succeditne in maiorem habente
clausulam expressam, vel tacitam excluden-
tem religiosi, si religiosus enim ante profes-
sionem possideat. p. 195. n. 112.

Munus.

Munus a manu quod. p. 99. n. 6.

Munus a lingua quod. ibid. n. 7.

Munus ab obsequio quod dicitur. ibid. n. 8.

N

Notarius.

Notarij obligationes quae. pag. 249. nume-
ro 65.

Notarij qui protocolium impleri non curant an
delinquant lethaliter. p. 292. n. 414.

Notarius teneturne restituere ea quae ultra ta-
xam nouam accepit. p. 293. n. 425.

Novitius, Novitiatu.

Novitius annus quomodo computandus sit.
p. 123. n. 19.

Privilegium Novitiae D. Dominici. p. 124. nu-
mero 20.

Novitius annus non debet esse interruptus.
ibid. n. 21.

Novitius essentia quae. ibid. n. 22.

Novitius debet Religionis habitum gestare.
ibidem.

Novitius potest extra monasterium peragi
de superioris licentia. ibid. n. 23.

Censura contra recipientes in Ordinibus men-
dicantium Novitium ad professionem ante
completum probationis annum. ibidem. nu-
mer. 24.

Novitius non adstringitur Religionis statutis.
ibid. n. 25.

Novitius gaudet Canonis, & fori privilegio
aliisque iuribus. ibid. n. 26.

Novitius non tenetur monasterio soluere ex-
pensas si egrediatur. ibid. n. 27.

Novitio egredienti restituendus habitus valor,
si illius expensis factus fuit. ibid. n. 28.

novitius non reincidit in censuras a quibus in
Religione fuit absolutus, illius privilegio.
ibidem numero 29.

Novitiorum privilegia. p. 133. n. 99.

Episcopus domicilij Novitiorum a quo ipsi pos-
sunt Ordinibus initiari, esse Episcopus loci
illius, in quo monasterium residet. pagina
134. n. 102.

An ex privilegio Iulij II. Religiosi Minorum
concesso Novitiatu possit duplici ex par-
te interpolatus compleri. p. 136. n. 123.

Si Novitius laboraret amentia, quae per men-
sis duraret spatium, deberetne anno proba-
tionis suppleri ad tempus. p. 137. n. 127.

Novitiatu continuatio debetne esse vique ad
professionem. ibid. n. 128. & 129.

Num novitij probatio possit ante annum deci-
mum quintum incipi. ibid. n. 133.

An necessarium sit, ut novitij probatio in mo-
nasterio fiat. p. 138. n. 137.

Si extra monasterium Novitius vagetur sine
superioris licentia habitu dimisso, licet non
non adfit Religione egrediendi animus,
cessatne eo ipso eius probatio. ibidem num.
140.

An Novitiatu possit existere absque habi-
tus Novitiorum gestatione. p. 139. numero
141.

Dispositio bonorum via testamenti a Novitio
facta, esse valida in Religione succedendi
capaci. p. 139. n. 147.

Novitius ante ingressum Religionis suis bonis
renunciandi, debetne leges communes Regni
in ea dispositione servare. pag. 140. n. 157.

Quando Novitius de testamento non condito
nec renunciatione facta succedat in illius
bonis monasterium, secularis haeredibus ab
intestato. p. 141. n. 160.

Decretum Tridentinum solummodo Noviti-
orum renunciationem, extenditurne tan-
tum ad novitios sexdecim annis minores.
142. n. 168.

Ex bonis Novitij potestne montium dari mo-
nasterio, praeter sufficienti cautione de re-
ditu, si Religionem delectat. ibid. n. 171.

Facta legitima renunciatione bonorum Noviti-
ij in fauorem monasterij, possuntne ea bona
monasterio tradi ante professionem, mona-
steriumque recipere. p. 143. n. 178.

Vt renunciatio hereditatis patris viventis in
alicuius extranei fauorem facta a Novitio
habeat effectum, debetne monasterium
cedere praeter supradictam solemnitatem. pag.
144. n. 181.

Novitiatu an repetendus ad professionis
inualidam ratificationem. p. 189. n. 64.

Novitiatu ingressu tolliturne irregularitas
ex defectu natalium orta. pagina 192.
num. 90.

O

Obedientia.

EX Obedientiae voto Religiosus ad plura
teneatur. p. 183. n. 20.

Obedire non tenetur, quando prae-
ceptum in falsa praesumptione fundatur. ibid.
num. 21.

Quid

& Verborum.

Quid si dubitet rem præceptam esse licitam.
ibid. n. 22.
Circa obedientie obligationem nonnulla ve-
niunt recolenda. p. 208. n. 202.

Obsterix.

Obstericum obligationes quæ. pagina 349.
num. 32.

P

Papa.

Papa Christiani Pastor populi unde di-
ctus. p. 334. n. 13.
A Christo Domino eius provenit iuris-
dictio. ibid. n. 14.

Erat non potest in decretis fidei, quæ toti
proponit Ecclesiæ. ibid. n. 15.
Secus in diiudicandis particularibus quæstio-
nibus, quæ de facto sunt. ibidem nume-
ro 16.

Parochus.

An Parochi debeant pro absentia bimestri fi-
bi à Concilio concessa coram Ordinario le-
gitimam probare. p. 77. n. 339.

De Parochi legitimitate & etate quid. p. 338.
n. 52.

Parochi obligationes quot. ibidem nume-
ro 53.

Quomodo se gerere debeat confessiones con-
fessorum audire. ibidem nume-
ro 54.

Patronus.

Patronus quis dicatur. p. 37. n. 7.

Patronatus acquiruntur in dotatione facta Ec-
clesiæ adificata, & consecrata. pagina 49.
numero 111.

Patronus laicus potestne non tantum bis, sed
ter, vel quater variare in presentatione cumu-
latim. p. 52. n. 133.

Patronus qui iuramentum, vel promissionem
non variandi gessit, an possit variare. ibidem
n. 136.

Patronus laicus præsentans indignum priva-
tæ ea vice potestatem eligendi. ibidem num.
139.

Si duo sint à diversis Patronis nominati, nec
appareat excessus, potestne Episcopus alium
certum instituere. p. 53. n. 146.

Pedagogum.

Pedagogum quid sit. p. 295. n. 2.

Pensio.

Pensio quid. p. 42. n. 45.

Pensionem inter, & Beneficium quid discrimi-
nis. ibid.

Pensio quotuplex admittatur. ibidem num. 46.

Esch. & Mend. Theol. Moral. Tom. VII.

& p. 86. n. 430.

Pensio laica quæ. ibid.

Pensio Clericalis quæ sit. ibid.

Pensio Clericalis simpliciter spiritualis quæ. ibi-
dem.

Pensio Clericalis media quantum sit. ibi-
dem.

Pensiones de iure communi Pontifex solus, Episcopus
in nonnullis casibus potest imponere.
ibid. n. 47.

Et legatus à latere. ibid. n. 48.

Quinam ad pensionem obtinendam inhabiles.
ibid. n. 49.

Pensionarij obligationes recentur. ibidem
numero 50.

In materia pensionis potest committi peccatum
iniustitiæ. ibid. n. 51.

Et iniquitas intervenire. pagina 43. nume-
ro 52.

Et Simonia inesse. ibid. n. 53.

Pensio debet esse moderata tertiam partem
fructuum non excedens. ibidem nume-
ro 55.

Pensio spiritualis estne beneficium. pagina 87.
n. 433.

Pensio à Pontifice imposita sine legiti-
ma causa estne valida. ibidem numero
437.

Episcopus in illis casibus, quibus ei datum est
pensionem imponere, potestne eam impo-
nere in Beneficiis, quæ sunt iuris patronatus
absque patroni consensu. pagina 88. numero
441.

Pensio Ecclesiastica laico data an sit valida. ibid.
n. 445.

An ætas septem annorum sufficiat, ut quis pen-
sione Ecclesiastica donari valeat. p. 89. numer.
449.

Illegitimus estne capax Clericalis pensionis
absque speciali dispensatione, licet ad Cle-
ricatum sit dispensatus. ibidem numero
452.

Pensionis accipiendæ an capax existat irregula-
ris. p. 89. n. 456.

An illegitimus dispensatus ad Beneficium ob-
tinendum, censetur ad pensionem dispensa-
tus. p. 90. n. 459.

Potestne quancunque obtinere pensionem, qui
est dispensatus absolute ab Episcopo ad bene-
ficium. ibid. n. 462.

Si Beneficiarius qui pensioni consensit, in-
tendit ab onere soluendi pensionem se ex-
cuse, quia non sibi remanent centum libera-
ipsum competitonus id probandi. p. 91. num.
468.

Cum pensio imponenda sit de Beneficiarij con-
sensu, Beneficio vacante, an sit constituendus
beneficij defensor, qui loco beneficiarij futuri
pensionem consentiat. ibid. n. 372.

Si pensionem imponas beneficio resignato, cre-
dum liberum esse an sit valida pensionis im-
positio. p. 92. n. 475.

Cum de Pensione est facienda mentio, an va-
lor eius sit exprimeadus. ibidem numero
478.

Succedens in beneficio granato pensione, te-
neturne soluere pensionem decemtam an-
tecessoris tempore non solutam. ibidem nu-
mero 482.

Hh Quandoam

Index Rerum,

Quindonam Pensionem imminuere, vel non
soluere possit beneficiarius. p. 93. n. 485.
An pignus quod beneficiario non soluenti Pen-
sionem praefixo tempore imponitur, incur-
rat eo ipso quo Pensionem non soluit. p. 94.
n. 495.
An possit pensionarius de fructibus perceptis li-
bere testari. p. 95. n. 505.
Pensio translata estne eadem in translatario, ac
erat in transferente. p. 96. n. 506. & 507. vbi
n. 508. Auctoris placitum adducitur. ibid.
An filius illegitimus capax sit, ut in eum patris
pensio transferatur. ibid. n. 511.
Pensionem extinguendi, quot modi admittan-
tur. p. 96. n. 412.
Pensiones mere temporales vendi ac redimi
possunt, non spirituales, mixtae possunt redimi
non vendi. p. 101. n. 24.
Pensio potestne sine Simonia propria aucto-
ritate redimi. p. 112. n. 104.

Permutatio.

Permutatio rerum Ecclesiasticarum prohibita
est. p. 28 n. 14.
Permutatio quid. pagin. 37. num. 12.

Pharmacopola.

Pharmacopolae obligationes quae. pagina 347.
numero 17.

Pictor.

Pictoris regulae proponuntur. pagina 349.
numero 24.

Portorium.

Portorium quodnam dicatur. pagina 295.
numero 1.

Postulatio.

Postulatio quid sit. pagina 37. numero 10.

Præbenda.

Ad Præbendas affectas oppositores qui. pag.
62. numero 220.
Quando præbenda sit deuolutio ad superiorem,
potestne ipse illam promittere non seruatis
qualitatibus, & oneribus, quibus cum inferior
promittere tenebatur. p. 64. n. 236.

Prælatio.

Prælationis nomine quid veniat intelligendum.
p. 216. n. 34. & 38.

Prælati.

Prælati loci sacri quandonam teneantur con-
signare seculari curiae delinquentem. pag. 4.
num. 21.
Prælati Ecclesiastici potestne in casibus non
exceptis facultatem impetire, ut quis ex Ec-
clesia ad quam rite confugit à iudice secu-

larie extrahatur. p. 24. n. 215.
Et inde retulatur Auctoris placitum, demum-
mero 226.
Prælati potest spatium triennij concessum li-
mitare. p. 27. n. 4.
Prælati potest alienare legatum relictum mo-
nasterio incapaci retinendi. p. 28. n. 12.
Prælati cui facta est deuolutio, an teneatur
ex oppositoribus examinatis in tempore se-
mestris ab Ordinario electionem facere. pag.
64. n. 239.
Prælati quid debeant circa apostatas, & fugiti-
vos gerere. p. 123. n. 16.
Prælati contentus potestne circa licentiam in-
grediendi monasterium, vices suas Abbatis,
vel Confessarii communicare. p. 150. n. 227.
Prælati videns Regularem subditum obsecra-
tione depositi delinquentem, nec corrigens,
teneturne de deposito. p. 162. n. 29.
Prælati inferiores regulares possuntne sibi se-
pulturam eligere. p. 165. n. 351.
Prælati potestne subditis Religiosis sepul-
crum eligere. ibid. n. 354.
An Prælati regulares teneantur subditum fugiti-
uum licet Religioni noxiu, reuocare, siue
ad reducendum diligentiam adhibere. p. 166.
n. 363.
Prælati monasterij potestne licentiam imper-
tite, ut quis ad Religionem æque strictam, vel
ad laxiorem transitum agat. pagina 177. n.
442.
Prælati Regularis potestne subditis præscri-
bere expeditionem ad indos, eorum con-
uersioni daturis operam pagina 208. numer.
205.
Prælati regularis potestne inquirere specialiter
de subdito, cuius infamia non præcedit. p.
259. n. 241.
Prælati quamdiu in foro paterno, & ante
processum iudicalem procedit, an possit
subditum rebellem excommunicare. p. 261.
n. 162.
An prælati possit adhuc ut pater excom-
municare subditum contrahentem, si nulla
adsit emendationis spes? pagina 262. num.
165.
De prælato Regulari fuisse. pagina 359. num. 1.
ad 6. & p. 340. n. 7. ad 10.

Præsentatio.

Præsentatio quae intelligatur. pagina 37. nu-
mer. 7.
Præsentatio iniusta estne valida qui se per liti-
ras aut procuratorem instituenti repræsentat.
p. 49. num. 108.

Præparatio.

Præparatio in accusatione est cauenda. p. 245.
num. 1.

Præmium.

Præmium quonotplex admittatur. pagina 105.
num. 45.

Procurator.

Procurator.

Procuratoris obligationes quæ: pagina 249.
num. 66.

Professio, Professus.

Ad Professionem emittendam quis annus requiratur. p. 123. n. 18.
An ad Professionis validitatem necessarius sit probationis annus. p. 134. n. 105.
Professi vnius ordinis ad alium transeuntes, possunt omisso probationis anno proficere. p. 135. n. 111.
Donatio inter vivos sub conditione si Professus donans fuerit, an sit valida non servata. Trid. forma. p. 140. n. 153.
Ad professionis religiosæ valore quot conditiones requirantur. pagina 180. numer. 1. 2. 3. & 4.
Professionis vi tenetur Religiosus perfectioni studere. p. 181. num. 5. & 6.
Professus quomodo potest contra statum delinquere. ibid. n. 7.
Professus intendens nunquam servare Regulam lethali peccat. ibid. n. 8.
Ex consuetudine violare Regulam mortale est. ibid. n. 9.
Si Professio fiat sub conditione honesta de futuro, an requiratur nouus consensus conditione purgata. p. 184. n. 26.
Professio tacita inducitur ex vsu & exercitio actuum Professorum. ibid. n. 30.
Ut actus Professorum exercitio inducat Professionem tacitam, requiritur triuana saltem in eo perseverantia. p. 185. n. 33.
An Professio valeat emissa a seruo sine domini consensu. p. 186. n. 41.
Qui sine coniugis licentia professionem omittit, an possit coniuge non petente Religionem propria auctoritate deserere. ibidem. n. 45.
Ad professionis inuoluntariam ratificationem, an sit nonitatus repetendus. p. 189. n. 64.
Quinquaginta intra quod lictum est Religioso ex nullitate Professionis reclamare, an computetur à die Professionis. pagina 190. n. 68.
Si quis certo dignoscat suam Professionem esse nullam, nec ratificare, peccatne lethali, habitum dimittens, & fugiens absque superioris, & Ordinarij licentia. ibid. num. 72.
Ad Votum commutationem quæ fit virtute Professionis, opusne est speciali volentis voluntate. p. 191. n. 80.
Professis habentibus descendentes legitimos licitum cum sit bona inter eos diuidere, talis diuisio habet testamenti rationem. p. 199. numer. 138.
Patre Professo debetur statim filiis legitima, licet professus adsit in ordine successionis capaci. ibid. n. 142.
Professio, Vide verb. *Religio, Religiosus.*

Escol. & Mend. Theol. Moral. Tom. VII.

R

Referens.

R Eferentis obligationes quæ p. 249. n. 63.

Regularis.

Regularis potest sine dispensatione eligi ad præfecturam Ecclesiæ Collegiatæ, quæ animarum curam non habet. p. 44. n. 62.

Religio, Religiosus.

Religiosus indigente Prælati licentia ad acceptationem summi Pontificatus. p. 45. num. 69.
Religionis status quis. p. 121. n. 1.
Ad Religionis essentiam non requiruntur vota solennia. p. 122. n. 2.
Quinam sint ex Ordinibus militibus & Tertiariis veri Religiosi. ibid. n. 3.
Non sunt Religiosi qui castitatis ac paupertatis voto edito, Confessario vouent obedientiam. ibid. n. 4.
Religiosus ad Cardinalatum, vel Episcopatum euectus quis. ibid. n. 6.
Religiosus ad Parochiam promotus quis. ibidem. n. 7.
Religionem possunt ingredi solum ij, qui sunt iuris. ibid. n. 8.
Quinam non possint Religionem pro libito ingredi. ibid. n. 9.
Quot conditiones admittantur ad ingressum Religionis necessarium. ibid. n. 10.
Quinam possint ad Religionem laxiorem transire. p. 123. n. 11.
Quot causæ, ob quas quis possit à Religione expelli annuuntur. ibid. n. 12.
Professus electus manet Religiosus. ibidem numero 12.
Nec est omnino ab obedientie voto solutus. ibid. n. 14.
Totus in saculo manet, si in monasterium non recipiatur reuerti curans. ibid. n. 15.
Ad Religionis essentiam quid requiratur. p. 125. num. 33.
An ad Religionis essentiam votum castitatis debeat esse necessarium absolute & omnimodæ castitatis. p. 126. n. 36.
Votum quis moriendi in Religione emittit, obligaturne quam primum possit illud complere. ibid. n. 39.
Repulsus absolute à Religione quam quis vovuit si postea ad ingressum inuicetur, teneturne ingredi. p. 127. n. 43.
Teneturne quis cum ad Religionem adijt postulat, manifestare, se voto Religionis esse adstrictum, si cretat ea manifestatione esse admittendum. ibid. n. 46.
An Religionis voto faciat satis, qui Religionem quidem init, at iniuste eam deserit. ibidem num. 50.
Peccatne venialiter, qui Religionem sine voto suscipiens, eam absque causa rationabili deserit. p. 128. n. 53.

H h 2

Si

Index Rerum,

- Si quis voto Religionis super addat votum in illa perseverandi, an liceat ei, eam nec ex rationabili causa relinquere, valido & non valido voto. *ibid.* n. 56.
- De facto quoties votum perseverandi in Religione quis emittit obligatusne est in ea perseverare, etiam si Religio ei incommoda, ac difficilis valde appareat. p. 129. n. 60.
- Sacrisne facis Religionis voto, si in Episcopatu eligaris. *ibid.* n. 66.
- Voto Religionis ligatus Episcopatum acceptavit, unde obligatus est perire a Pontifice renunciandi licentiam: teneturne votum quo arctatur, ei manifestare, si simpliciter petita non conceditur. p. 130. n. 70.
- Ut Religionem inear paucius, teneturne licentiam a suo Episcopo postulare. pag. 131. num. 78.
- An in Trid. puellis prohibeatur habitum Religiosum suscipere ante pubertatis annos. *ibid.* n. 82.
- Si vult biennium vel triennium quis speret debitis satisfactorum, & antea abique gravi difficultate, potestne Religionem ingredi. p. 132. n. 90.
- Impediturne a Religionis ingressu nepos ob extremam aui necessitatem in saeculo succurrendam. p. 133. n. 94.
- Conditiones Religionis in ingressu servandae. *ibid.* n. 95.
- Coniux qui ante matrimonium consummatum ad Religionem transit, potestne anno probationis non exacto professionem emittere. p. 134. n. 108.
- An ex privilegio Iulij II. Religioni minorum concessio, possit novitatus ex duplici parte interpolatus compleri. pag. 136. n. 123.
- Renunciatio, obligatio seu donatio interdicta a Trid. comprehenditne eos, qui ante Religionis ingressum eo intuitu de bonis suis disponunt. p. 141. n. 164.
- Religiosus debetne in depositione habitus alium accipere, ut censeatur verè ac propriè habitum dimittere. pag. 144. n. 185.
- Si quis habitu propriè Religionis retento, saecularem exterius induat, inciditne in excommunicationem. *ibid.* n. 188.
- An a monasterio egressus Religiosus interdicitur naturali iure. p. 145. n. 192.
- An Religiosus possint admittere feminas fundatrices in Monasteria. *ibid.* n. 196.
- Religiosus qui in Cathedrali Ecclesia digitalem non habet, potestne esse iudex conservator. p. 154. n. 259.
- Prohibitio, quam Religiosus habet, ut sit actor, vel reus quæ. *ibid.* n. 260.
- Quando Religiosus propriam causam defendit, si non habeat pecuniam, an sint exhibendæ a Monasterio expensæ. pagina. 155. num. 263.
- Licetne Religiosus in vna vel altera causa advocare vel procurare in iudicio. *ibid.* n. 267.
- An si Religiosus constitutus simplex nuncius, ad constituendam procuratorem, indigetne ad hoc superioris licentia. *ibid.* n. 270.
- An Religiosus sine superioris licentia possit permittere se testem scribi in aliquo instrumento, vel testem instrumentalem assignari. p. 156. num. 275.
- Indicis officium a Religioso susceptum, ab ipsoque exercitum abique Prælati sui licentia, an sit nullum. *ibid.* n. 278.
- Religiosus sine Prælati facultate potestne valide advocati & Procuratoris munus exercere. p. 157. n. 282.
- An nullum sit officium Tabellionis a Religioso exercitum sine licentia superioris. *ibid.* n. 285.
- Religiosi præstitum testimonium in iudicio valent sine superioris licentia. *ibid.* n. 286. & 287.
- Validane est acceptatio testamenti a Religioso facta sine superioris licentia. p. 158. n. 291.
- Potestne Religiosus ex commissione testatoris executores testamenti, seu testamentarios eligere abique superioris facultate. p. 159. numero. 297.
- Pauperum nominatio quibus elemosyna in testamento assignata, impertienda sit, potestne fieri a Religioso sine facultate superioris. *ibid.* n. 300.
- Præcipit testator testamenti executoribus, ut Religiosorum consilium eoin munere sequantur, an a Religiosis petendi obligationem id consilium hi executores habeant. *ibid.* num. 303.
- Religiosus testamentarius ex superioris facultate factus, potestne bona in pauperes distribuenda sibi applicare. p. 160. n. 306.
- An Religiosus minoribus sit executor testamenti omnino interdicta, etiam ex Prælati facultate, si distributio facienda sit inter minores ipsos, aut D. Claræ Moniales. p. 160. n. 310.
- Pauperum electio, quibus pia legata sunt distribuenda an sit fratribus minoribus interdicta. p. 161. n. 314.
- An liceat Religiosis Medici vel Chirurghi officium circa incisionem, vel adustionem exercere. *ibid.* n. 318.
- Religiosus vna aut altera vice negotiando delinquitne lethaliter. p. 162. n. 322.
- An negotiatio per interpositam personam sit Religiosis prohibita sub lethali, & ideo ex ea debeatur gabella. *ibid.* n. 325.
- An Religiosus lresens ex consuetudine recreationis gratia, & non principaliter ob lucrum, a lethali peccato excusetur. p. 163. n. 333.
- Ludendi prohibitio Clericis, & Religiosis in sacris constitutis facta, an extendatur ad Religiosos laicos, seu conuersos. *ibid.* n. 336.
- An Religiosus possit gradu Doctoris, vel magistri in iure civili, vel medicina insigniri. *ibid.* n. 340.
- An Religiosi sint capaces suscipiendi tutelam legitimam ex Prælati licentia. p. 164. n. 344.
- Si Religioso superior permittat sepulchram eligere, num licita, ac valida sit electio. *ibid.* num. 348.
- Religiosus qui a Religione fugit animo diu extra commorandi estne apostata. p. 165. numero. 357.
- Censendune est Apostata, qui a propria aufugit Religione, aliam, invalidè quidem, assumens. pagina 166. numero 360.

Religiosus

& Verborum.

Religiosus professus potestine à Religione expellere. p. 167. n. 369.
 Licetne Religiosum professum ex ordine expellere, si ipse expulsionem repugnet, & correctioni consentiat. p. 168. n. 372.
 An ut quis iuste à Religione expellatur semper debeat necessario post trinam monitionem reuocasse. ibid. n. 376.
 Religiosus per sententiam definitivam perpetuo à Religione expulsus, an teneatur ad eam redire. p. 169. n. 382.
 A Religione expulsus eximittine ab obedientia voto. p. 170. n. 390.
 Religiosus assumptus ad Episcopatum, an omnia vota obsequiare teneatur, eodem modo, ac ante assumptionem erat obligatus. p. 171. num. 394.
 Religiosus in Episcopum assumptus, an teneatur Religiosas Regulas observare. p. 172. n. 400.
 Religiosus ad Parochialem Ecclesiam promotus, teneaturne ad regulares observantias, & ad vota ex præscripto regulæ emissa. p. 174. n. 416.
 Num qui transiit ad Ecclesiasticam regularem, vel laicalem, pleno iure Religioni non subiectam, exemptus sit ab habendi socium obligatione. ibid. n. 420.
 Num eo ipso quo Religio perfectior sit, si etiam strictior. p. 175. n. 424.
 Licetne à Religione laxiori ad strictiorem transire concessus, & oblati. p. 176. n. 431.
 Sufficitne ut quis ad strictiorem Religionem transeat, licentiam per litteras postulare. p. 177. n. 435.
 Ad transiitum ex vno ordine ad alium in æque vel minus strictam, estne necessarius consensus Religiosorum monasterij. p. 178. num. 445.
 Transiitum ex vno gradu ad alium in eadem Religione potestine fieri ex Prælato immediati monasterij consensu. ibid. n. 449.
 Poena latæ contra Religiosos mendicantes translatos ad non mendicantem ordinem recoluntur. p. 179. n. 453.
 Religiosus ad quid ex Paupertatis voto obligetur. p. 181. n. 12.
 Quæ paupertatis voto non repugnent. ibidem num. 13.
 Religiosus quomodo contra paupertatis votum delinquat. p. 182. n. 14.
 Religiosus in alium vsu expendens, vel culpabiliter perdens, quæ ei data sunt ad vltim, peccat. ibid. num. 15.
 Et aliquid ascondens, ut Prælati dispositioni subducatur. ibid. n. 16.
 Et si prauos vsus expendens, etiam si à Prælato licentiam acceperit. ibid. n. 17.
 Religiosus ad quid à Castitatis voto teneatur. ibid. n. 18.
 Quæ iungunt ad hoc votum seruandū. ibid. n. 19.
 Religiosus ex obedientie voto ad plura teneatur. 183. n. 20.
 Religiosus obedire non tenetur, quando preceptum in falsa præsuppositione fundatur. ibid. n. 21.
 Qui Religionem ingressus in re aliqua graui accidentali deceptus, potestine expelli post emissionem professionem. p. 185. n. 37.
 In necessitate graui teneaturne Religiosus parentibus. & Mend. Theol. Moral. Tom. VII.

ti succurrere, etiam si opus sit: habitum deferre. p. 187. n. 25.
 An Generalis, vel Provincialis Religiosis ita possit facultatem inferi traditam ad accedendam profitentis traditionem ita restringere, ut eo inconsulto irrita sit receptio. pag. 188. n. 54. & 55.
 Religio potestine compellere Religiosum qui teniamt professionis nullitatem, nec probauit ut eam ratum. ibid. n. 60.
 Religiosus illegitimus concediturne posse vlla beneficia Ecclesiastica habere cum irregularitas ex defectu natalium ob professionem aufertur. p. 191. n. 84.
 Illegitime natus, & sine dispensatione ordinatus si Religionem ingrediatur, an possit in susceptis ordinibus ministrare. p. 192. numero 87.
 Si Religiosus lesa post vota biennij de facto via testamenti, donatione aut renunciatione de suis bonis infuso superiore disponat, an hæc dispositio illicita proculdubio, erit valida. p. 194. n. 99. & 100.
 Religioso professionem emitente competitne vniuersus bonorum illius monasterio. pag. 195. n. 108.
 An à Tridentini tempore interdictum sit Religiosis peculium. p. 197. n. 123.
 Religiosus contrahens sine facultate superioris obligaturne naturaliter, licet non civiliter obligetur. p. 200. n. 146.
 In contractibus temporalia respicientibus contrahens cum Religioso, an sit obligatus stare contractui expectatque superioris consensum. ibid. n. 149.
 Religiosus teneaturne soluere mutuum male consumptum. p. 201. n. 153.
 Cum Religiosus ex vno ordine in alium transiit, secundus ordo hereditatem, quæ delata fuit Religioso illi eo tempore, quo in primo morabatur, & prima Religio non adiit potestine adire ibid. n. 157.
 Bona delata priori Religioni in consequentiam personæ Religiosus transiit in alium, potestine in eam deferre. p. 202. n. 161.
 Bona quæ ex liberali donatione quis detulit Religioni priori, transiit in alium secumne transfert ordinem. ibid. n. 164.
 Religiosus absolute seu in perpetuum à Religione expulsus sibi non acquirens, an possit bona administrare. p. 203. n. 168.
 An Religiosus possit delinquere aduersus Iustitiam, quin peccet aduersus paupertatis votum. p. 204. n. 178.
 Ut Religiosus à transgressione voti paupertatis liberetur debetne necessario licentiam à superiore absque iustitia collatam habere. pag. 205. n. 186.
 An ut Religiosus votum paupertatis non transgrediatur, sufficitne præsumpta superioris licentia. p. 206. n. 190.
 Sufficit probabilis cognitio voluntatis superioris futuræ circa licentiam impetrandam, ut præsumptio illius liberet Religiosum à piaculo proprietatis. pagina 206. numero 193.
 An religiosus sit in peccato lethali ex consuetudine violans regulas sub mortali non obligantes. p. 207. n. 201.

Hh 3 Reli-

Index Rerum,

Religiosus ex vi professionis factæ ante regulæ reformationem, teneturne eam reformatam obsequere. p. 208. n. 208.
Religiosi ob delicta ad perpetuum carcerem, vel ad tritremes damnati possuntne aufugere. pagina. 209. n. 211.
Religiosus damnatus iuste ad tritremes potestne ab eis licite licite fugere. p. 288. num. 386. 387. 388. vbi 389. Authoris placitum affertur. ibid.

Res Sacra.

Res Sacra per annexionem quædam dicantur. pag. 101. n. 20.

Residentia.

Residentia, Vide verb. Beneficium, Beneficiarius. Resignatio.

Resignatio quid sit. p. 37. n. 13.

Resignatio, Vide verb. Beneficium, Beneficiarius.

Reus.

Reus sacerdotem Eucharistiam deferentem amplexans capi non potest p. 2. n. 6.

Quid si Rei ad monialium monasteria confugiant. p. 3. n. 10.

Reus læsæ maiestatis in personam ipsiusmet Principis an ab immunitate Ecclesiastica excludatur. p. 20. n. 185.

Reum ab Ecclesia iniuste extrahens secularis iudex, teneturne ad damnorum restitutionem. p. 24. num. 234.

Reus fateri veritatem, cum index iuridice non interrogat, non tenetur. p. 247. n. 46.

Secus quando iuridice interrogat, & id est Reo notum. ibid. n. 47.

Non tenetur confessarius Reum cogere, qui veritatem in iudicio negavit dictum retractare. ibid. n. 48.

Reus confessus non potest de fociis criminis examinari, nulla iudiciorum suspitione laborantibus. ibid. n. 49.

Reus non peccat aperiendo testium crimina, si sit ea manifestatio ad propriam defensorem necessaria. ibid. n. 50.

Reus non peccat negando crimen quod iuridice probari nequit. ibid. n. 51.

Quandonam tortura Reo adhiberi possit. ibid. n. 52.

Reus non tenetur obedire sententiæ falsæ præsumptione aut probatione nitenti. ibid. n. 53.

De fuga Rei & carcere. ibid. n. 54.

Vi Reus obligetur ad respondendum debetne prius certificari de probatione contra ipsū, ostensus ei meritis in processu, vel alio modo. p. 280. n. 316.

Quodlibet mendacium in iudicio à Reo prolatum estne peccatum. ibid. n. 319.

Potestne Reo deferri calumnie iuramentum, ei ostensa contra ipsum probatione. p. 281. n. 323.

Quoties Reus iuridice interrogatur, teneturne ipse rogatus contra se veritatem fateri. ibid. n. 326.

Quando Reus dubitat de sententiæ iustitia potestne licite appellare. p. 284. n. 349. & 350.

Quando sententia est iusta secundum allegata & probata, licet an veritate Reus sit innocens, an possit licite resistere. p. 285. n. 363.

Reus, timens mortis executionem an possit & carcere fugere. p. 286. n. 365.

Reus qui est in tritremibus potestne inde fugam arripere oblata occasione. ibid. n. 368.

Quando Reo licita est fuga, licetne etiam ei rumpere carcerem. ibid. n. 371.

Reus effringens carcerem teneturne rupturam carceris reparare. p. 287. n. 375.

Reo qui potest licite fugere, an possint alij, qui iustitiæ ministri non sint instrumenta ei ad fugam exhibere. p. 289. n. 393.

Reus, Vide verb. Index, Iudicium.

S

Sacrilegium.

Sacrilegium quandonam committatur contra loci sacri immunitatem. p. 3. n. 17.

Sacrilegi sunt immunitatis Ecclesiæ violatores. ibid.

Extrahens delinquentem è loco sacro peccat crimine sacrilegij, & iniustitiæ. p. 4. n. 18.

Sacrilegia si occulte fiant suntne actiones, quibus Ecclesia polluitur. p. 5. n. 28.

Suntne sacrilegia homicidium, vulneratio, aut seminis effusio, si in templo fiant, independenter ab Ecclesiæ prohibitione. p. 5. n. 31.

Sacrilego denegaturne templorum immunitas. p. 22. n. 201.

Scholasticus.

Scholasticorum obligationes quæ p. 345. n. 7.

Secretarius.

Secretarij obligationes quæ p. 249. n. 64.

Senator.

Senatorum obligationes quæ p. 345. n. 9.

Senatus scribæ ad quæ tenentur. ibid. n. 10.

Sententia.

Sententia, Vide verb. Index, Iudicium.

Simonia.

Simonia quid. p. 98. n. 1.

Simonia quotuplex admittitur. ibid.

Simonia iure diuino prohibita. ibid. n. 2.

Simoniæ malitia, gravis, quæ in foro exteriori aliquando potest esse lenis. ibid. n. 3.

Simonia datur iure humano prohibita. p. 99. n. 4.

Simoniæ diuisio. ibid. n. 5.

Simonia mentalis quæ. ibid.

Simonia conventionalis quæ. ibid.

Simonia realis quæ item dicitur. ibid.

Simoniacum pretium quotuplex. ibid. n. 6.

Simoniæ materia quæ. ibid. n. 9.

Simonia est, pretium dare aut exigere pro iure sepulture. ibid. n. 10.

Et pro Sacramentalibus recipere pretium. pag. 100. n. 10.

Et pro ordine suscipiendo. ibid. n. 11.

Et pro spiculis functionibus. ibid. n. 12.

Et pro iurisdictionis Ecclesiasticæ actibus. ibid. num. 13.

Secus pro materia remota Sacramenti. ibid. num. 14.

Et pro veneratione materiæ rerum Sacrarum. ibid. n. 15.

pro doctrina Theologiæ naturalis. ibidem num. 16.

Et

& Verborum.

et pro licentia ad docendum Theologia. *ibid.*
num. 17.
Et pro sustentatione personæ religiosæ. *ibidem*
num. 18.
Et pro actus spiritualis omissione. *ibid.* n. 19.
Spirituali annexum ratione connexionis est si-
monia materia. p. 101. n. 21.
Beneficium quoad res spirituale in ipso in-
clusum, est materia simonia. *ibid.* n. 22.
Quandam simonia committitur in resigna-
tione beneficij. *ibid.* n. 26.
A Simonia labe excusantes quot annumeren-
tur tituli. p. 102. n. 28. 29. 30. 31. 32. & 33.
Sola simonia in ordine Beneficio, & Religionis
ingressu penas incurrit. *ibid.* n. 34.
Simonia realis in ordinibus multa sunt pena.
ibid. n. 35.
Simonia penae in ordine ad collationem, vel re-
ceptionem beneficij. p. 103. n. 36.
Penae simonia circa Religionis ingressum. *ibi-*
dem n. 37.
Simonia confidentialis quid sit. *ibid.* n. 38.
Simonia confidentialis quibus penis afficiatur.
ibid. n. 39.
Obligatio restituendi ea, quæ Simoniaci acci-
piuntur quæ. *ibid.* n. 39. & p. 104. n. 40. & 41.
An Simonia sit crimen contra iustitiam. *ibid.*
n. 44.
An incurrat Simoniam constituens ex bonis
propriis liciti ordinando titulum, recipiens-
que ab illa promissione de nihil postulando
ad sustentationem. p. 105. n. 48.
Sufficitne ad contractum simoniae consti-
tuendam si spirituale principaliter datur ob mu-
nera, & obsequia temporalia propter spiri-
tuale consequendum impertiantur. *ibid.* n. 52.
Estne prohibita sub simoniae specie aliqua do-
natio gratuita vel onerosa temporalis pro spi-
rituali iure Ecclesiastico. p. 106. n. 55.
Gratuita donatio temporalis pro spirituali estne
prohibita ut simoniaca in decreto Trid. *ibid.*
num. 58.
Committiturne Simonia, si quis promittens
dare spirituale pro temporali non habet im-
plendi intentionem. p. 107. p. 62.
Potestne quis sine Simoniae piaculo pretium
offerre pro Sacramenti administratione. p.
107. n. 69.
An sit Simonia vendere Sacramentalia perma-
nentia. p. 108. n. 73.
Potestne sine Simoniae labe pro Ecclesiastica
sepultura pretium recipi. *ibid.* n. 76.
An pro etiamvis virtutis exercitio clerici obliga-
ti committant Simoniam, si stipendium non
debitum exigant. p. 109. n. 80.
Estne Simonia exigere pecuniam ab ingredien-
tibus Religionem pro ingressu etiam ad su-
stentationem eorum exigatur. p. 109. n. 83.
An sit Simonia pro officio docendi Theolo-
giam pretium dare, vel recipere. p. 110. n. 87.
Estne simonia pro calumnia conscientiae respon-
sione pretium accipere. *ibid.* n. 90.
An pro labore operibus spiritualibus intime
coniuncto, & ab illis inseparabili, possit sine
Simoniae labe, pretium recipi. p. 111. n. 93.
Perpetratne Simoniae crimen qui accepto pre-
tio omittit denunciare peccatum, si ad id
ex officio obligetur. *ibid.* n. 97.
An sine Simonia propria auctoritate possit re-

dimi pensio. p. 112. n. 104.
An ad beneficiorum permutationem sine Si-
moniae piaculo faciendam, sufficiat inferio-
ris Praelati approbatio. p. 113. n. 112.
An Simoniam contineat resignatio beneficij in
manibus ordinarij facta. p. 114. n. 119.
Perpetratne Simoniam resignans libere benefi-
cium in manibus ordinarij. *ibid.* n. 122.
Si quis resignet beneficium cum intentione, ut
resignatarius, iterum conferat resignantis ne-
poti, committitne simoniam conventiona-
lem. p. 115. n. 125.
Beneficium resignans, apposita conditione, ut
sibi pensio solvatur, perpetratne Simoniae
confidentialis piaculum. *ibid.* n. 128.
An possit quis sine Simonia pecunia redimere
vexationem, calu quo vexatio sit precibus,
vel muneribus electori factis, ne illum eligat.
p. 117. n. 135.
Incurritne penas Simoniacis praescriptas reci-
piens rem spirituale sub promissione pecunie
soluendæ quam tamen non soluit. p. 118. n. 145.
An episcopus possit dispensare cum Simonia-
co occulto in inhabilitate propter Simoniam
contracta. p. 119. n. 148.
Societas Iesu.
Ad Societatis Iesu ingressum quot admittan-
tur impedimenta substantialia. p. 211. n. 1. 2. 3. 4.
& p. 212. n. 5. & 6.
Nonem accidentaria impedimenta adiciuntur
ex constitutionibus. p. 212. n. 7.
Et duo addit Congregatio generalis. *ibidem*
num. 8.
Nulla erit receptio illius qui aliquo ex his impe-
dimētis affectus dispensatus nō fuerit. *ibid.* n. 9.
Provincialis in his dispensat, nonnullis exceptis
ibid. n. 10.
Nullus ante decimum quartum ætatis annum
ad Societatis probationem admitti potest.
ibid. n. 11.
Duplex probationis annus Iesuicis praescribitur.
p. 213. n. 12.
Potest R. P. Generalis ad vota biennij ad-
mittere locum non expleto biennio, sed non li-
cite. *ibid.* n. 13.
Fit renunciatio absolute & independenter à
perseverantia. *ibid.* n. 14.
Quid si renunciatio fiat in fauorem Societatis.
ibid. n. 15.
Quid si facta sit extra constitutionum normam.
ibid. n. 16.
Non habet locum prohibitio Tridentini in Te-
sitate renunciatione. *ibid.* n. 17.
Facta renunciatione in Societatis fauorem, po-
test Societas ea bona capere ac retinere. *ibid.*
num. 18.
Votis simplicibus annexa ingrediendi Societa-
tem promissio votum est. p. 214. n. 19.
Huius voti materia quæ. p. 214. n. 20.
Quoties superior designat absolute gradum ex
voti illius teneris acceptare. *ibid.* n. 21.
Obligatio specialis curæ in puerorū eruditione
professis ac Coadiutoribus annexa. *ibidem*
n. 22. 23. & 24.
Professi quatuor votorum qui. *ibidem* n. 25.
Huius quarti voti materia quæ. p. 215. n. 27.
Votum hocce quartum solemne dicitur. *ibid.*
num. 26.
Quando sub gravi culpa teneatur professus
H h 4 qua.

Index Rerum,

quatuor votorum obedire circa missiones. ibidem n. 28.
 Obligatio Professu quatuor aut trium votorum circa paupertatem non relaxandam quæ. ibid. n. 29.
 Huius voti materia quæ. ibid. n. 30.
 Transgressio huius voti gravitas quæ. ibid. num. 31.
 Votum secundum, quod Professu in Societate emittunt quod. p. 216. n. 32.
 Huius voti materia. ibid. n. 33.
 Quid nomine dignitatis aut prælationis in Societate intelligatur. ibid. n. 34. & 38.
 Huius voti poenæ transgressoribus præscriptæ quæ. ibid. n. 35.
 Tertium Votum post Professionem emissum quod. ibid. n. 36.
 Voti huius materia quæ. ibid. n. 37.
 Nulla specialis poenâ delinquentibus contra hoc votum præscribitur. ibid. n. 39.
 Quartum votum simplex quod. ibid. n. 40.
 Voti quarti materia quæ. p. 217. & n. 41. ad n. 46.
 Votum quintum a Professo emissum quod. ibid. n. 47.
 Quotuplex huius voti materia admittatur. ibid. n. 48.
 Quotuplex genus Religiosorum Societatis circa dimissionem. ibid. n. 50.
 Ad quot capita reducuntur causæ, quibus Societas suos Religiosos non profectos valeat dimittere. p. 124. n. 51.
 Dimissio nulla est, si causis fictis obtineatur, vel ex veris ea intentione patris. ibid. n. 55.
 Qui sic dimissionem impetravit tenetur ad Religionem reditum procurare. ibid. n. 56.
 Si magna quis infamia dimissionem extorqueat, valida erit dimissio, at ille graviter delinquet. ibid. n. 57.
 Societatis privilegia circa eos, qui ad alios ordines transferri curant veniunt recommenda. ibid. n. 58.
 Pontifex non interdixit Iesuitis in aliam religionem transitum, sed ne fiat sine licentia. ibid. n. 59.
 Si propositum quis mutet, vel à religione, quâ inire curat, non recipiatur, tenetur ad Societatem regredi. ibid. n. 60.
 Societas eum debet redemptum recipere, si in alio ordine professus non fuit. ibid. n. 61.
 In nulla religione potest recipi animo extraneis diu manendi. ibid. n. 62.
 Qui solum vota biennij emitit quorumnam sit capax. p. 220. n. 63.
 Domus professa incapax est habendi bona stabilia, præter vineam vel hortum ad recreationem. ibid. n. 64.
 Si aliquid stabile domui professe relinquatur, debet illico vendi. ibid. n. 65.
 Qualiter interdictum sit Iesuitis ad elemosynas domus professe fideles excitare. ibid. n. 68.
 Iesuitis interdictum est pro misionibus, & c. stipendium accipere. ibid. n. 69.
 Qualis sit hæc obligatio. ibid. n. 70.
 Si pecunia detur pro requisitis ad ministeria exequenda potest recipi. p. 221. n. 71.
 Potest in societate professio ratificari. ibidem num. 73.
 Et locus datur reclamationi circa professionem

invalidam. ibidem numero 74.
 De habitus temeraria depositione, ubi de Iesuitis alieno habitu ad infideles pergentibus. ibid. n. 75.
 Privilegium Iulij III. latum in Societatis fauorem ad graduum receptionem. pag. 222. n. 76.
 Generalis Præpositi licentia requiritur ad graduum receptionem. ibid. n. 77.
 Quot conditiones ad gradus recipiendos in externa vniuersitate requirantur. ibid. n. 78.
 79. 80. 81. 82. & p. 223. n. 83.
 Ut abnegatio fidei à Societate excludat ingressu, debet esse publica. p. 223. n. 86.
 Quis per sententiam declaratus fuit hæresis suspectus, cum tamen vere in errores non incidit, citra à Societate ingressu excluditur. ibid. n. 89.
 Casuale homicidium an sufficiat, ut quis à Societate ingressu excludatur. p. 224. n. 93.
 Constitutio prohibens homicidæ Societatis ingressum, an sit intelligenda solum de publico homicidio. ibid. n. 96.
 Valeat receptio illius qui in quatuordecim annorum completorum ætate receptus est. pag. 225. n. 100.
 Societatis nouitij possunt valide condere testamentum. p. 226. n. 110.
 Multa de Societate Iesu à p. 223. ad 240.

Sortes.

Sortes habentne locum in electione præbendæ affectæ, quando oppositores patris habent vota p. 63. n. 230.

Supplicare.

Supplicare inter & appellare quid discriminis intercedat. p. 284. n. 348.

T

Tabellio.

Tabellionis obligationes quæ. p. 249. n. 65.
 Tabelliones qui ut habeant lucrandi occasionem, accusant vel denunciant in iudicio crimen aliquod occultum, peccantne grauius cum restituendi obligatione. pag. 272 num. 251.

Templum.

Templum polluiturne per copulam coniugalem p. 4. n. 25.
 Templum, Vide verb. Immunitas Ecclesiasticæ.

Tempus.

Tempus longum quodnam dicatur. p. 27. n. 2.

Tergiversatio.

Tergiversatio in accusatione est cauenda. pag. 245. num. 31.

Testis.

Quot Testes requirantur, ut aliquis condemnetur.

& Verborum.

tur. p. 245. numero 35.
 Quot personarum genera iure prohibeantur
 Testes fieri. ibid. n. 36.
 Testes privilegiati non tenentur ex vi moni-
 torij sui coniuncti crimen revelare. ibidem
 num. 37.
 Quae requirantur in Testibus, ut planè proba-
 re dicantur. p. 246. n. 38.
 De Testium discordia circa depositionem. ibi-
 dem. n. 40.
 Quibus in casibus non teneatur veritatem
 aperire. ibid. n. 41.
 Quandonam quis teneatur se offerre ad tes-
 timonium ferendum. ibidem nume-
 ro 42.
 Testificari falsum qualem sit peccatum. ibid.
 n. 43.
 Restitutio a falso Teste gerenda qualis. ibid.
 n. 44.
 Etne gravis obligatio ex charitate te offerendi
 in Testem etiam si proximus indigens
 testimonio tuo extrema necessitate non
 laboret. p. 276. n. 287.
 Quando Testes negativè se habet celando
 aut non aperiendo veritatem, & ea de
 causa aliquis iniuste laeditur ab adversario
 peccatne contra iustitiam eum onere testi-
 monij. p. 277. n. 291.
 Cum crimen est publicum, & delinquens
 est occultus, Testis debetne eum iudici
 manifestare ex inquisitione praecedenti. pag.
 278. n. 298.
 An liceat Testi pro vero testimonio ferendo
 aliquid accipere. p. 279. n. 306.
 Testis qui ob ignorantiam testificatus est
 bona fide falsum teneaturne ex iustitia, sed
 solum ex charitate suum testimonium recti-
 ficare. ibid. n. 310.
 Si Testis iuris ordinem servavit, & debito mo-
 do contra eum testatus est veritatem,
 potestne reus adhuc ad tollendam ei fidem
 eius crimina detegere. p. 283. n. 340.

Testamentum.

Testamentarius ad quid obligetur. pagina
 346. n. 12.
 Testamentum, Vide verb. *Religio*, *Religiosus*.

Theologia.

Theologiae functiones quot admittantur. pag.
 109. n. 84.

Togatus.

Togatorum obligationes quae. p. 344. n. 6.

Tonsor.

Tonsores ad quid teneantur. pagina 347. nu-
 mero 19.

Tributum.

Tributum quid. p. 295. n. 1.
 Tributum personale, & reale quid. ibid. num. 3.

Qui in suis terris nulli subiant superiori pos-
 sunt Tributa imponere. ibid. n. 4.
 Non id possunt inferiores. ibidem nume-
 ro 5.

Qui Tributa illegitime imponunt incurrunt
 excommunicationem. ibid. n. 6.

Venuste Tributa imponantur quot requirantur.
 ibid. n. 7. & p. 296. n. 8. & 9.

Tributum non est imponendum super rebus
 quae ad usum necessarium, venduntur vel
 emuntur. p. 296. n. 10.

Quibus in casibus talia Tributa possint impo-
 ni. ibid. n. 11.

Circa Tributorum exactionem, locorum est ser-
 vandus mos. ibid. n. 13.

Non debet Tributum quod ad gravis necessitatis
 suae levamen rem aliquam vendit. ibid. n. 14.

Tributa non debentur quando causa, ob quam
 fuerint imposita, cessavit. ibid. n. 15.

Tributum non debet, qui emit ab eo quem
 scit illud fraudasse. ibid. n. 16.

Tributa imponendi potestas competitne ex na-
 tura rei solum Principibus supremis. p. 298. n. 24.

Consuetudine potestne acquiri ius nova Tri-
 buta imponendi. p. 298. n. 30.

Tributa solvendi estne obligatio in conscientia.
 p. 303. n. 65.

Quando princeps non praestat ea, ad quae Tri-
 butum impositum ac concessum fuit, subditi
 tenenturne solvere. pagina 305. nume-
 ro 79.

Princeps non praestans ea, ad quae Tributum
 concessum fuit, an teneatur illud restituere.
 ibid. n. 82.

Dubium negativum de iustitia Tributi an ab
 eo solvendo excuset. pagina 308. numero
 101.

An possit princeps à Tributis solvendis
 exemptionem vendere. p. 309. n. 119. & 120.

Quando contractus fit per procuratorem de-
 beturne Tributum, ubi procurator con-
 trahit. p. 316. n. 182.

Immunitas à solutione Tributorum prosenit-
 ne Ecclesiasticis etiam à iure divino com-
 plete ac proxime. p. 320. n. 215.

De Tributis plura à p. 298. ad 330.

Tutor.

Tutor ad quid teneatur. p. 346. n. 11.

Typographus.

Typographi obligationes quot admittantur. p.
 349. n. 18.

V

Vestigal.

Vestigal quid. p. 295. n. 1.
 Vestigal, Vide verb. *Tributum*.

Venditio

Index Rerum, & Verborum.

Vicarius.

Venditio.

Vicarius, Vide verb. Beneficium, Beneficiarius.

Votum.

Venditio rerum Ecclesiasticarum est prohibita. p. 28. n. 14.

Venditio actuum ad iurisdictionem Ecclesiasticam pertinentium quæ p. 111. n. 97.

Venditio beneficij qua parte est ius fructus obtinendi, an sit iure diuino prohibita. pag. 112. num. 101.

Voti solemnitis castitatis differentia à Voto simplici, an sit necessario in confessione exprimenda. pag. 93. num. 97.

Votum, Vide verb. Religio, Religiosus, Societas Iesu.

FINIS.

ESCOBAR
Theol. Mor.
Tom. VIII. II.
F. IV.